

Luukkaan evankeliumi, Osa 1

Taustatietoa Luukkaan evankeliumista: Mikä, miksi, milloin, kuka, mistä?

Johdanto

Tänään on varsin erikoinen päivä, koska aloitamme uuden saarnasarjan Luukkaan evankeliumista, ja tulemme luultavasti olemaan sen parissa useampia vuosia. Aloitamme niin sanotusti kaivamaan uutta kultasuonta ja mikä verraton määrä rikkauksia meitä odottaakaan!

Ps. 19:7-10 Herran laki on täydellinen; se virvoittaa sielun. Herran todistus on vahva, se tekee tyhmästä viisaan. Herran asetukset ovat oikeat, ne ilahuttavat sydämen. Herran käskyt ovat selkeät, ne valaisevat silmät. Herran pelko on puhdas, se pysyy iäti. Herran oikeudet ovat todet, kaikki tyynni vanhurskaat. Ne ovat kalliimmat kultaa, puhtaan kullan paljoutta, makeammat hunajaa ja mehiläisen mettä.

Kuten sanottu, kultasuoni, jota alamme nyt ammentamaan, on Luukkaan evankeliumi ja tulemme käymään sen läpi jae jakeelta. Rukoukseni on, että päästyämme tämän kirjan loppuun, tuntemuksemme Raamatusta ja sen monista opeista olisi moninkertaistunut ja samalla nälkämme Jumalan sanaa kohti olisi kasvanut nähdessämme, miten ihmeellinen se on.

Tänään aloitamme Luukkaan evankeliumin esittelyllä. Erityisesti tulemme saamaan vastaukset kysymyksiin: Mikä, miksi, milloin, kuka, mistä? Toisin sanoen:

Mikä on Luukkaan evankeliumi?

Miksi aloitamme saarnasarjan juuri Luukkaan evankeliumista, emmekä esim. Matteuksesta?

Milloin Luukkaan evankeliumi kirjoitettiin?

Kuka sen kirjoitti?

Mistä hän kirjoitti?

Mikä on Luukkaan evankeliumi ja mikä ylipäätään on ”evankeliumi”?

Kuten varmaan tiedätte, Raamatusta on neljä evankeliumia, joista Luukas on yksi. Mitkä ovat toiset kolme? Matteus, Markus ja Johannes. Näitä neljää kirjaa kutsutaan ”evankeliumeiksi”. Jumala viisautensa inspiroi neljä evankeliumia antaakseen meille kattavamman ymmärryksen Jeesuksesta Kristuksesta. Sana ”evankeliumi” tulee kreikankielen sanasta ”euangelion”, tarkoittaen ”hyvää sanomaa” tai ”hyviä uutisia”. Syy, minkä takia näitä kirjoja kutsutaan hyväksi uutisiksi eli evankeliumeiksi on se, että ne julistavat hyviä uutisia Jeesuksen syntymästä, elämästä, kuolemasta ja ylösnousemuksesta, jotka ovat pelastuksemme perusta.

<https://fi.wikipedia.org/wiki/Evankeliumit>

Kolme näistä evankeliumeista on niin sanottuja ”synoptisia evankeliumeja”, joista Luukas on yksi. Toiset kaksi ovat Matteus ja Markus. Sana ”synoptinen” tässä yhteydessä tarkoittaa sitä, että ne kertovat monin kohdin samoista asioista samasta yleisestä näkökulmasta. Matteus, Markus ja Luukas käyvät läpi monia samoja tapahtumia, kun taas Johanneksen evankeliumi on hyvin erilainen ja ei täten kuulu synoptisten evankeliumien joukkoon. Joku saattaa ajatella, minkä takia Raamattuun tarvitaan kolme kirjaa kertomaan suunnilleen samoista tapahtumista? Sen takia, että Jumala viisautensa päätti antaa meille näiden kolmen eri kirjan kautta täydellisemmän ja rikkaamman ymmärryksen

Jeesuksesta, kuin mitä yksikään näistä kirjoista yksistään antaisi. Itse olen ainakin iloinen siitä, että Luukkaan lisäksi voin lukea Jeesuksesta vielä Matteuksesta ja Markuksesta, joissa painotetaan asioita hieman toisin.

Entä miksi aloitamme saarnasarjamme Luukkaasta? Miksi emme aloita Matteuksesta tai Markuksesta? Tämä on hyvä kysymys. En tiedä pystynkö elämäni aikana saarnaamaan kaikkia Raamatun kirjoja läpi jae jakeelta, joten yritän käydä niitä läpi sen mukaan, miten niistä olisi meille kaikkein eniten hyötyä. Rukoiltuani asiasta Jumala laittoi sydämeeni Luukkaan evankeliumin, ehkäpä joistakin seuraavista syistä:

Miksi Luukkaan evankeliumi

Kaikki kolme evankeliumia, Matteus, Markus ja Luukas, käsittelevät yleisesti samoja aiheita, mutta ovat kirjoitetut eri yleisöille ja täten niissä syvennyttään eri asioihin. Matteus kirjoitti kirjansa lähinnä juutalaisille, joille Vanhan testamentin asiat olivat tuttuja juttuja. Täten Matteus mainitsee Mooseksen lain useasti, eikä selittele juutalaisten tapoja. Matteuksen keskipisteenä on osoittaa, että Jeesus on Vanhan testamentin luvattu Messias, juutalaisten kuningas. Markus ja Luukas taas kirjoittivat pakanoille¹, joille Vanha testamentti ja juutalaisten tavat eivät olleet kovin tuttuja.

Siinä missä Matteuksen pääteeman voidaan sanoa olleen Jeesuksen kuninkuus ja Markuksen pääteeman Jeesuksen teot, ihmeet ja ihmisyys, Luukkaan pääteemana on rakkaus ja armo, erityisesti yhteiskunnan vähempiosaisia kohtaan. Ehkä se on juuri tämä, Jumalan rakkauden hohto, joka tekee Luukkaan evankeliumista erityisen puoleensavetävän.

Tiedätkö, mikä on Uuden testamentin pisin kirja? Se on Luukas. Siinä on myös useampia Jeesuksen vertauksia kuin missään muussa evankeliumissa. Täten Luukas on tässä mielessä myös kaikista kattavin evankeliumi.

Lopuksi, Luukas on myös ainoa evankeliumi, jolla on jatko osa. Tiedätkö, mikä se on? Se on Apostolien teot. Luukkaan kirjoittaja tosiaan kirjoitti myös Apostolien teot. Tämä käy ilmi heti Apostolien tekojen ensimmäisestä jakeesta: *Edellisessä kertomuksessani kirjoitin, oi Teofilus, kaikesta, mitä Jeesus alkoi tehdä ja opettaa.* Apostolien teot jatkaa suoraan siitä, mihin Luukkaan evankeliumi loppuu ja vaikka ne ovat eri kirjoja Raamatussa, niin käytännössä Luukkaan evankeliumi ja Apostolien teot ovat yksi teos, jolla on kaksi osaa. Luukkaan kirjoittaja ei siis pelkästään esittele Jeesusta ja hänen elämäänsä, vaan samaan hengenvetoon kertoo Apostolien teoissa, miten Jeesuksen elämä on suoraan yhteydessä alkuseurakunnan vaiheisiin. Herran niin suodessa, me saatamme hyvinkin jatkaa Apostolien teoista saatamme Luukkaan evankeliumin loppuun.

Luukkaan evankeliumin ja Apostolien tekojen kirjoittaja on muuten kirjoittanut enemmän Uuteen testamenttiin kuin kukaan muu. Edes Apostoli Paavalin kirjoittamat kirjeet eivät yhdessä täytä yhtä

¹ That the audience envisioned in Luke was Gentile is evident for a number of reasons. These involve (1) Luke's avoidance of Semitic expressions (6:14; 8:54; 22:42; 23:45); (2) the substitution of non-Palestinian architecture (5:19; 8:16), weather, or geography (6:48–49) for Palestinian; (3) the substitution of the term "lawyer" for the more Jewish "scribe" (10:25; 11:52); (4) the use of Judea to describe Palestine in general (1:5; 4:44; 6:17; 7:17; etc.); (5) the explanation of Jewish customs (22:1, 7). Other reasons include (6) the omission of accounts dealing with specifically Jewish traditions or customs; (7) the extension of Jesus' genealogy back past Abraham to Adam (3:38); (8) the references to the Jews in the third person (7:3; 23:51; Acts 10:39; 13:5; 14:1; 17:1; 21:11); and (9) the concern for the Gentile mission (Acts 10–11; 13:46–48; 18:6; 28:24–28). None of these reasons by itself is absolutely convincing (Matthew, for instance, also omitted Semitic expressions and had a similar concern for the Gentile mission), but together they suggest that Luke was writing to a primarily Gentile audience. The Hellenistic style of the prologue (Luke 1:1–4) also supports such an interpretation. It is also probable that this was a Gentile audience unfamiliar with Palestinian geography (1:26; 4:31). Stein, R. H. (1992). *Luke* (Vol. 24, pp. 26–27). Nashville: Broadman & Holman Publishers.

monta sivua.

Muun muassa kaikkien näiden edellä mainittujen syiden takia, Luukkaan evankeliumi on varsin hyvä valinta aloituskohdaksi meille.

Milloin ja kuka kirjoitti Luukkaan evankeliumin?

Luukkaan evankeliumi kirjoitettiin noin vuonna 60² ja niille, jotka väittävät Raamatun asioiden olevan vuosisatojen varrella keksittyjä satuja, saattaa tulla yllätyksenä se, että varhaisin nykyään olemassa oleva osittainen käsikirjoitus Luukkaan evankeliumista on yhden tai kahden sukupolven päässä alkuperäisestä kirjoitushetkestä, eli ennen vuotta 200.

Entä kuka kirjoitti Luukkaan evankeliumin?

Viime kädessä Luukkaan evankeliumin, kuten kaikki muutkin Raamatun kirjat, on tietenkin kirjoittanut... kuka? Pyhä Henki, käyttäen ihmisiä työkalunaan. 2. Tim. 3:16: *Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa,*

Vaikkakin on olemassa eri näkemyksiä Raamatun innoituksen laajuuden osalta, ei ole mitään epäilystä sen suhteen, että Raamattu itse väittää jokaisen sanan tulleen Jumalalta (1. Kor. 2:12-13; 2. Tim. 3:16-17). Tämän näkemyksen mukaan jok'ikinen Raamatun sana on innoitettu. 2. Piet. 1:21 auttaa meitä myös ymmärtämään, että vaikka Jumala käyttikin erilaisia miehiä, joilla itse kullakin oli oma elämäkokemuksensa, persoonallisuutensa ja kirjoitustyylinsä, Jumala innoitti jok'ikisen kirjoitetun sanan ja täten ne ovat myös virheettömiä ja päätösvaltaisia. Raamatussa ei ole ainuttakaan sanaa, jota Jumala ei halunnut sen sisältävän.*

<http://www.gotquestions.org/Suomi/Raamattu-innoitettu.html>

Ketä ihmistä Jumala sitten käytti työkalunaan kirjoittamaan Luukkaan evankeliumin? Vaikka tämä kirjoittaja on kirjoittanut enemmän sivuja Uuteen testamenttiin kuin kukaan muu, niin hän ei silti nöyryydessään missään vaiheessa mainitse omaa nimeään. Apostolien tekoja ja Paavalin kirjeitä lukemalla on kuitenkin ilmeistä, että kirjoittaja oli apostoli Paavalin läheinen matkakumppani ja työtoveri (Ap. t.: 16:10-17; 20:5-15; 21:1-18; 27:1-28:16, Filem. 1:24, Kol. 4:14, 2. Tim. 4:11).³

Arvaatko, mikä voisi olla tämän mysteerikirjoittajan nimi, joka kirjoitti Luukkaan evankeliumin ja Apostolien teot? Jos arvasit Luukas, niin olit oikeassa. Luukas on ainoa Paavalin mainitsema seuralainen, jonka profiili sopii yhteen kirjoittajan kanssa.

² The book of Acts ends with Paul still in Rome, which leads to the conclusion that Luke wrote these books from Rome during Paul's imprisonment there (ca. A.D. 60–62). Luke records Jesus' prophecy of the destruction of Jerusalem in A.D. 70 (19:42–44; 21:20–24) but makes no mention of the fulfillment of that prophecy, either here or in Acts. Luke made it a point to record such prophetic fulfillments (cf. Acts 11:28), so it is extremely unlikely he wrote these books after the Roman invasion of Jerusalem. Acts also includes no mention of the great persecution that began under Nero in A.D. 64. In addition, many scholars set the date of James' martyrdom at A.D. 62, and if that was before Luke completed his history, he certainly would have mentioned it. So, the most likely date for this gospel is A.D. 60 or 61. MacArthur, J., Jr. (Ed.). (1997). *The MacArthur Study Bible* (electronic ed., p. 1504). Nashville, TN: Word Pub.

³ Some critics have claimed to see a wide gap between Luke's theology and that of Paul. It is true that Luke's gospel is practically devoid of terminology that is uniquely Pauline. Luke wrote with his own style. Yet the underlying theology is perfectly in harmony with that of the apostle's. The centerpiece of Paul's doctrine was justification by faith (see note on Rom. 3:24). Luke also highlighted and illustrated justification by faith in many of the incidents and parables he related, chiefly the account of the Pharisee and the publican (18:9–14); the familiar story of the Prodigal Son (15:11–32); the incident at Simon's house (7:36–50); and the salvation of Zacchaeus (19:1–10). MacArthur, J., Jr. (Ed.). (1997). *The MacArthur Study Bible* (electronic ed., p. 1505). Nashville, TN: Word Pub.

Kun tähän vielä lisätään monet alkuseurakunnan Luukasta koskevat kirjoitukset toiselta vuosisadalta lähtien, niin on ilmeistä, että Luukas tosiaan oli Luukkaan evankeliumin kirjoittaja.⁴ Alkuperäisessä tekstissä tällä kirjalla ei muuten ole mitään nimeä. ”Luukkaan evankeliumi” on nimi, jonka alkuseurakunta antoi tälle kirjalle, koska se tosiaan oli Luukkaan kirjoittama, eikä heillä ikinä ollut siitä mitään epäilystä.

Tiedämme Luukkaasta vielä kaksi muuta asiaa Kolossalaiskirjeen perusteella. Paavali kutsuu Luukasta ”rakkaaksi lääkäriksi” (Kol. 4:14) ja Luukkaassa kiinnitetäänkin enemmän huomiota lääketieteellisiin ilmiöihin kuin muissa Raamatun kirjoissa (esim. Luuk. 4:38-40; 5:15-25; 6:17-19; 7:11-15, jne.⁵ Lääkäreistä taas tiedämme sen, että he ovat yleisesti koulutettuja ja analyttisiä ihmisiä. Luukas ei ollut pelkästään lääkäri, vaan rakas lääkäri. Luukas oli erittäin rakas Paavalin ystävä. 2. Tim. 4:11 mainitsee, että Paavalin ollessa vankilassa Roomassa juuri ennen teloitustaan, Luukas yksin oli hänen kanssaan. Hän oli siis myös rohkea mies. Itse olisin varmaan miettinyt kahdesti, menenkö hengaillemaan roomalaiseen vankilaan jonkun kanssa, joka ehkä kohta teloitetaan kristinuskonsa takia. Mene sinne sitten itse kristittyinä veljeilemään.

Tiedämme myös, että Luukas ei ollut ”ympärileikatuista” (Kol. 4:10-11,14), mikä tarkoittaa sitä, että hän ei ollut juutalainen. Tämä tarkoittaa, että Luukas on ainoa Uuden testamentin kirjoittaja, joka ei ollut israelilainen (juutalainen). Hänen nimensä ”Loukás” on kreikkaa ja varhaisen kirkkohistorian mukaan hän olisi ollut Syyrian Antiokiasta*, joka oli siihen aikaan varsin huomattava ja kehittynyt kaupunki. Sinne perustettiin mitä ilmeisimmin myös ensimmäinen pakanoiden keskuudessa toimiva seurakunta (Ap. t. 11:19-22), jonka johtotehtävissä toimi mm. apostoli Paavali (Ap. t. 11:25) ennen kuin hän lähti ensimmäiselle lähetysmatkalleen.

*https://en.wikipedia.org/wiki/Early_centers_of_Christianity#Antioch

*https://en.wikipedia.org/wiki/Church_of_Antioch

Luukas siis ei ollut juutalainen, mutta oli Paavalin työtoveri, uskollinen ystävä ja rakas lääkäri.

Mistä asioista Luukas kirjoitti?

Mitä Luukas yritti opettaa lukijoilleen kirjoitustensa, eli Jeesuksen elämän ja opetusten, kautta? Tämä selviää analysoidessamme Luukkaan kirjoituksia ja kirjoittamatta jättämiä.

Mistä asioista Luukas sitten kirjoitti? Tässä seitsemän pääteemaa joiden parissa tulemme viettämään paljon aikaa käydessämme läpi Luukkaan evankeliumia alusta loppuun:

1. Jeesus

Jeesus on kaikkien neljän evankeliumin, kuten myös Luukkaan evankeliumin, päähenkilö.

⁴ This tradition was firmly fixed in the early church by a. d. 200 and remained so without any hint of contrary opinion. The absence of any dispute about this detail is a strong reason to take the tradition seriously. Allusions to the Gospel appear as early as 1 Clem. 13. 2; 48. 4 (ca. 95–96); 2 Clem. 13. 4 (ca. 100). In addition, a use of Jesus' teaching, as reflected in Luke 10:7, appears in 1 Tim. 5:18. Numerous texts comment on authorship. Justin Martyr (ca. 160) in Dialogue with Trypho 103. 19 speaks of Luke writing a "memoir of Jesus" and notes that the author is a follower of Paul. The Muratorian Canon (ca. 170–180) attributes the Gospel to Luke, a doctor, who is Paul's companion. Irenaeus (ca. 175–195) in Against Heresies 3. 1. 1 and 3. 14. 1 attributes the Gospel to Luke, follower of Paul, and notes how the "we" sections suggest the connection. The so-called Anti-Marcionite Prologue to Luke (ca. 175) describes Luke as a native of Antioch in Syria (Acts 11:19–30; 13:1–3; 15:30–35). It says he lived to be 84, was a doctor, was unmarried, wrote in Achaia, and died in Boeotia. Darrell L. Bock. (1994). Baker Exegetical Commentary on the New Testament (Introduction)

⁵ At least on occasion there are indications of medical interest. Thus where Matthew and Mark speak only of a fever, Luke particularizes it as a 'high' fever (Matt. 8:14; Mark 1:30; Luke 4:38). Similarly he speaks of a certain man not simply as having leprosy, but as 'full' of leprosy (5:12, i.e. he was an advanced case). Again, if he was a medical man it is a very human touch that he omits the statement that the woman with the haemorrhage had spent all her money on doctors (8:43; cf. Mark 5:26). Morris, L. (1988). *Luke: an introduction and commentary* (Vol. 3, p. 23). Downers Grove, IL: InterVarsity Press.

Luukas aloittaa kirjoittamalla Jeesuksen syntymisestä ja miten hän täytti Vanhan testamentin profetiat. Luukas muuten kirjoittaa kaikista kattavimmin Jeesuksen syntymisestä, jonka seurauksena jouluna luemme Jeesuksen syntymisestä jouluevankeliumin muodossa enimmäkseen juuri Luukkaasta, emmekä esim. Matteuksesta tai Markuksesta. Jeesuksen syntymän jälkeen Luukas jatkaa kirjoittamalla Jeesuksen elämästä ja miten hän eli ja teki ihmeitä Pyhän Hengen täyttämänä, julistaen hyvää uutista pelastuksen mahdollisuudesta. Lopulta Luukas päättyy Jeesuksen ristiinnaulitsemiseen ja ylösnousemukseen.

2. Pyhän hengen vaikutus

Luukas kirjoitti Pyhän Hengen vaikutuksesta useammin kuin monet muut raamatunkirjoittajat. Heti ensimmäisessä luvussa Pyhä Henki mainitaan neljässä eri yhteydessä (Luuk. 1:15, 35, 41, 67).⁶

3. Viimeiset, jotka tulevat ensimmäisiksi

Luukas antaa suuren huomion kautta kirjoitustensa niin sanotuille ”viimeisille”, sen ajan yhteiskunnan ”pohjasakalle”, joita he olivat sekä materialistisessa, että hengellisessä mielessä. Hän painottaa Jumalan armoa kohti: köyhiä (Luuk. 1:46-55; 4:18; 6:20;-23; 7:22; 10:21-22; 14:13, 21-24; 16:19-31; 21:1-4), syntisiä (Luuk. 5:27-32; 7:28, 30, 34, 36-50; 15:1-2; 19:7), veronkerääjiä (Luuk. 5:27-32; 7:34; 18:9-14; 19:1-10), naisia, lapsia, samarialaisia ja pakanoita. Kerta toisensa jälkeen Luukas tuo esille Jeesuksen hoivan niitä kohtaan, jotka tiedostavat tarpeensa kaikkein akuuteimmin, Luuk. 5:31: *Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat.* (Katso myös 15:4-7; 31, 32; 19:10)..

4. Rikkauksien houkutukset ja vaarat

Köyhien ja ”viimeisten” vastakohtana Luukas varoittaa suuresti rikkauksista (Luuk. 12:13-21; 16:10-13, 19-31) ja niihin takertumisesta Jumalan sijaan, Luuk: 16:13: *...Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa.* Tämä tulee ilmi esim. vertauksessa siemenistä jotka putosivat orjantappuroihin, eli ihmisissä, jotka kuulevat Jumalan kutsun, mutta vaeltaessaan tukehtuvat tämän elämän huoliin, rikkauksiin ja hekumoihin, eivätkä täten tuota kypsää hedelmää (Luuk:8:14).

Ei Luukas kuitenkaan aina esittänyt rikkaita huonossa valossa, josta Joosef aramatialaisen tapaus on hyvä esimerkki (Luuk 23:50-53).

5. Kutsumus pelastukseen ja kristilliseen elämään

Luukas painottaa vahvasti kautta kirjoitustensa sitä, että tie pelastukseen on parannuksen kautta (Luuk. 13:3; katso myös: Matt. 3:2, Mark. 6:12, Hes. 18:30), eli tunnustamalla ja hylkäämällä syntimme. Tämän seurauksena päivittäisessä elämässämme näkyy Pyhän Hengen vaikutus tuottaessamme parannuksen soveliaita hedelmiä (Luuk. 3:8), kuten halu pitää Jumalan käskyt ja pyrkiä olemaan tottelevaisia hänelle (Luuk. 10:25-28; Ap. t. 5:31-32). Tämä tottelevaisuus ilmenee usein tarpeella kieltää itseltämme erinäisiä himoja ja kantamalla omaa ristiämme (Luuk. 9:23), joka on usein pilkkaa ja vainoa sen takia, että ihmiset tietävät meidän olevan kristittyjä (Joh. 15:19-20). Tämä onkin hyvä analyysi jokaiselle meistä aina välillä,

⁶ The Holy Spirit's importance in Luke's theology is widely acknowledged. In comparison to Mark (six times) and Matthew (twelve times), Luke referred to the Spirit at least seventeen times in his Gospel; and to this we can add such references that refer to the Spirit as "power" or "promise." It is above all in Acts, however, where we encounter most strongly this Lukan emphasis. Here the Spirit is referred to approximately seventy times, and specific reference is made to the "Holy Spirit" over forty times. This Lukan theological emphasis is present from Luke 1 through Acts 28. Stein, R. H. (1992). *Luke* (Vol. 24, p. 47). Nashville: Broadman & Holman Publishers.

nimittäin tarkastella näkykö Pyhän Hengen vaikutus elämässämme näiden edellä mainittujen hedelmien muodossa. Jos ei näy, niin on syytä epäillä, olemmeko edes pelastuneita (Jaak. 2:20) ja meidän tulisi saman tien rukoilla parannusta Jumalalta.

Muutama esimerkki: Monet sanovat olevansa kristittyjä, mutta kuitenkin henkilön ystävät ja työkaverit eivät edes välttämättä tiedä sitä. Ei Raamatussa ole tällaisia kristittyjä. Toiset taas kyllä ovat tunnetusti kristittyjä, mutta eivät käy seurakunnan palveluksissa. Mutta mitä sanoo 1. Joh. 3:10? *Siitä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä perkeleen lapsia. Kuka ikinä ei tee vanhurskautta, hän ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei veljeänsä rakasta.*

Siispä kysymys kuuluu, miten oikein kuvittelet rakastavasi veljiäsi, jos sinulla ei ole halua käydä seurakunnan kokouksissa ja olla tekemisissä muiden uskovaisten kanssa? Sitä paitsi, heprealaiskirje 10:25 antaa jopa komennon menemään seurakuntakokouksiin. Eli henkilö, joka ei käy seurakunnan kokouksissa, on ensinnäkin tottelematon Raamatun käskylle käydä niissä ja ei ilmeisesti rakasta veljiään, koska ei halua olla heidän kanssaan tekemisissä. Ja mitä sanoi Raamattu tällaisista ihmisistä? *”hän ei ole Jumalasta”* vaan on *”perkeleen lapsia”*

Eikä se muuten ole mikään tekosyy, jos paikkakunnallasi ei ole raamatullista seurakuntaa. Kyllä niitä löytyy, kun etsii ja jos ei ihan omalta paikkakunnalta, niin ainakin jostain päin Suomea. Itse tunnen yhden henkilön, joka yhteen aikaan matkusti pienituloisena noin viisi tuntia joka toinen sunnuntai, jotta pystyi käymään raamatullisen seurakunnan kokouksissa. Monesti me myös saatamme muuttaa työn perässä uuteen kaupunkiin, mutta miksi emme seurakunnan perässä? Kumpi on tärkeämpää, olla hyvässä työssä vai käydä hyvässä seurakunnassa? Kasvaa hengellisesti muiden veljien ja siskojen keskellä, vai tienata enemmän?

Mainitsemani seikat eivät tietenkään tarkoita sitä, että joku ei ole Jumalan lapsi, jos hän ei pysty käymään kokouksissa esim. sairauden tai muun vastaavaan syyn takia. Eikä se tarkoita sitä, että kaikki kokouksissa käyvät ovat uskossa. Kunhan esitin muutamia esimerkkejä hedelmistä, joita Raamattu sanoo tosi uskon tuovan tullessaan. Jokainen arvioikoon itsensä.

6. Rukouksen merkitys

Kuudes pääteema Luukkaan evankeliumissa on rukouksen merkitys. Luukas painottaa rukouksen merkitystä todella paljon. Tämä ei tule ilmi niinkään rukousten paljoudella, vaan huomaamme tämän pikemminkin tarkkailemalla koska ja missä rukoukset ilmenevät. Luukkaan evankeliumi alkaa rukouksella tempelissä (Luuk. 1:9-10) ja samaten Luukkaan kirjoittama Apostolien teot alkaa opetuslasten rukoilulla (Ap. t. 1:14). Evankeliumin kirjoittajista ainoastaan Luukas mainitsi, että Jeesus oli rukoilemassa kasteensa jälkeen Pyhän Hengen laskeutuessa hänen päällensä (Luuk. 3:21), sekä miten Jeesus valitsi kaksitoista opetuslastansa vietettyään koko yön rukoillen (Luuk. 6:12). Ainoastaan Luukas mainitsi, että Jeesus rukoili ennen kuin kysyi opetuslapsiltaan ”kenenkä te sanotte minun olevan?” (Luuk. 9:18-20). Luukas siis painottaa rukouksen tärkeyttä ennen tärkeitä tilanteita. Se on tosiaankin usein juuri rukouksen kautta, miten me kristityt vetäydymme lähemmäs Jumalaa, saamme viisautta (Jaak. 1:5), kestämmme emmekä väsy (Luuk. 18:1) ja pelastumme lankeamasta kiusaukseen (Luuk. 22:40).⁷

⁷ Stein, R. H. (1992). *Luke* (Vol. 24, pp. 51–52). Nashville: Broadman & Holman Publishers.

7. Jeesuksen matka ristille

Luukkaan yhdeksännen luvun lopusta (9:51) eteenpäin Luukas omistaa kymmenen lukua matkakertomukselle Jeesuksen lopullisesta matkasta Jerusalemiin ristille.

Kertaus

Luukas on yksi Raamatun neljästä kirjasta, joita kutsutaan evankeliumeiksi eli hyväksi uutisiksi. Hyvä uutinen on se, että Jeesuksen elämä, kuolema ja ylösnousemus tekevät pelastuksemme mahdolliseksi. Jeesus eli täydellisen elämän meidän puolestamme, kärsi ristillä meidän rikkomustemme puolesta, ja hän nousi kuolleista, jotta mekin voimme nousta loistoon jättäessämme tämän maailman aikoinaan taaksemme.

Luukkaan evankeliumin kirjoitti noin vuonna 60 Luukas niminen henkilö, joka oli Apostoli Paavalin läheinen matkakumppani ja ilmeisesti lääkäri ammatiltaan.

Luukas on Uuden Testamentin pisin kirja ja kirjoittaja keskittyy muun muassa seuraaviin seitsemään pääteemaan:

1. Jeesukseen
2. Pyhän hengen vaikutukseen
3. Viimeisiin, jotka tulevat ensimmäisiksi
4. Rikkauksien houkutuksiin ja vaaroihin
5. Kutsumukseen pelastukseen ja kristilliseen elämään
6. Rukouksen merkitykseen
7. Jeesuksen matkaan ristille

Luukkaan evankeliumi on siis toivon sanoma, hyvä uutinen ja se on suunnattu erityisesti ei-juutalaisille. Kirjoituksen päähenkilönä on Jeesus, luvattu Messias, jolle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä, joka on noussut kuolleista ja istuu nyt Jumalan oikealla puolella kaiken herrana ja jolle kaikkien tulee antaman tili viimeisenä päivänä.

Jeesuksen elämä, kuolema ja ylösnousemus todistavat meille sen, että hän todella on Jumala ja tulee täyttämään kaikki lupauksensa. Sitä odottaessamme elämämme Jeesuksen seuraajina ei tule olemaan helppoa, mutta samalla se on suurempi aarre kuin mikään muu elämässämme.

Seuraavassa saarnassa, Jumalan salliessa, aloitamme opiskelun Luukkaan ensimmäisen luvun ensimmäisistä jakeista. Niistä löytyykin yllättäviä rikkauksia.

Rukoilkaamme

Arvoisa kaikkietävä Jumala, tulemme nyt eteesi pyytämään siunausta tälle saarnasarjalle, jonka aloitimme tänään Luukkaan evankeliumista. Anna Pyhän Hengen vaikuttaa meissä voimallisesti niin, että ymmärrämme kaiken, jonka Luukkaan evankeliumin on tarkoitus opettaa.

Pyydämme, että tämän seurauksena uskomme sinuun ja sinun sanaasi kasvaa, tehden elämämme yhä pyhemmäksi. Erityisesti pyydän, että annat meille suuremman halun totella käskyjäsi ja suuremman rakkauden muita kohtaan, erityisesti uskonveljiämme ja -sisariamme kohtaan.

Rukoilemme myös erityisesti niiden puolesta, jotka luulevat olevansa pelastuneita, mutta eivät sitä ole, näkemään heidän uskonsa hedelmien puutteen, niin että he kääntyisivät armoa pyytäen sinun puoleesi ja anoisivat Jeesuksen kuoleman kattamaan myös heidän rikkomuksensa, jottei sinun tarvitsisi oikeudenmukaisesti tuomita heitä iankaikkiseen kadotukseen, vaan voisit antaa heille lupauksesi mukaan iankaikkisen elämän loistossasi.

Lopuksi pyydämme, että kävisimme yhä uskollisemmin seurakuntien kokouksissa ja ohjaisit seurakuntaa vailla olevat etsimään ja löytämään soveliaan seurakunnan itselleen Pyhän Hengen avun kautta.

Kaiken tämän me pystymme tekemään hänen kauttaan, joka meitä vahvistaa.
Aamen.

Lisää saarnoja osoitteessa www.maallikkosaarnaaja.com